

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XVI. Die Aprilis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

XVI. DIE APRILIS.

G VILIELMVS
ELPHINSTONIVS.

Scorus
Neapoll. 16.
April. 1548.
Stat. 22.

Regio per matrem sanguine natus in Scotia fidē Catholicam complexus, eapropter multa perpeffus est. In seminario Romano cum degeret, fuit mirē accuratus in omni accuratione disciplinæ, ac legum. D. Guilielmo Cheifolmio confobrino suo mœstiffimus in seminario dixit, noctu visum sibi videre Matrem suam (quæ secundo cognationis gradu ipsam Reginam Scotiæ attingebat, & mortua erat in hæresi) sibi adstantem formā miserabili, dicentem se eius Matrem esse, at infelicem. Quoniam, inquit, ad æternos inferni ignes damnata sum. Tu verò felix, qui in vera salutis adipiscendæ via constitutus es. Addebat, se ab ea sciscitatum esse, an in inferno essent magni etiam & potentes; illam autem confirmasse, multos esse, & quidē profundē infra alios; & maioribus supplicijs addictos. Et euauisse. Cum Patribus spiritualibus sæpē agebat, rogabatque doceri: *quomodo in B. V. amore quàm maximè progredi possit.* Iam olim constituerat, nunquam fœminam aspicere: idque præstitit. Societati adscriptus in morbo Neapoli votis Societatis nuncupatis, diem quomodo clausit sic explicant prætoris occupationes morientium in Societate. Non videris, aiebat, non videris Angelos? tum cum Angelo custode submissâ voce locutus est. Illud ita dixit, vt posset intelligi: denunciassē sibi Angelum suum custodem, ipsum per Purgatorij pœnas transiturum, sed ab Angelo ipso breui eripiendum, & ad Paradisi gloriam perducendum:

B. V.

Ang. cust.
Mort.

vbi Ignatius occursurus ei esset, vt cum coram SS. Trinitate sisteret. Mirę fuere internatum animi deliciarū, quibus gestiebat, significaciones: & nescio quid narraturum, vires, ac lingua defecit, cum nihil intelligeretur, nisi MARIA, & Angeli. Crucifixum, B. V. & S. Patris Ignatij imagines præ manibus, oculisque habebat, alloquebatur admirabiliter post viaticum candelâ benedictâ accensâ petitâ, rogauit, vt suas alij quoque accenderent, & ad B. Virginis imaginem conuersus: Tu scis, inquit, Domina mea, quoties tibi cor meum obtulerim. Quietem ab his suadenti, dixit: Non est amplius quiescendi tempus. Eundem est in Paradisum. Illud quoque obseruatum fuit dignum, quod Patri cuidam quædam sepē sibi sub extremum articulum suggerenda suggererit; & P. Salmeroni nunciauerit, vt sibi in extremis luctanti benè precaretur. Cardus Tapia post eius mortem, visus est sibi à B. Virgine in cælum introduci, ibique Guilielmum videre genibus flexis ante thronum SSS. Trinitatis orantem. Cum in templo postea illum iacentem videret illum eundem quem in cælo viderat hunc esse agnouit, sibi antea nunquam visum.

B. V.

REINERIVS STRA-
TIVS COADIUT.
NOVITIVS.

DE hoc sic habent eandem occupationes: Colonia in rei domesticæ adiutorem admissus, dum Treuiros petit, vix itinere vnus diei confecto in morbum incidit; quo repente ita debilitatus est vt facultas longius

Germanus
Treuiris. 16.
Aprilis. 1605.

D d z pro-

B. V.
Votatio.

D. V.
Solatur
Synna

progreddi non esset. Crescente, iāq; omnes artus peruadente morbo, putabat humanitus fieri non posse, vt ad desideratum locū perueniret. Quid faceret? Ad Dei matrem, cui peculiariter addictus erat tamquam ad sacram anchoram, ardentissimis votis circa medium noctis recurrit. Nec frustra: Repente adesse visa est instar gloriose matronæ pio adolescenti, pia mater, magnā luce circumamicta: collaudatq; pio ineundæ Societatis desiderio, Treuiros tandem ad destinatam metam peruenturum prædicit, ibique ad meliorem vitam migraturum. Hoc viso recreatus, partim Angelo, vt ipse aiebat, impellente, partim duobus via comitibus, quos eiusdē quoq; propositi socios habebat, adiuantibus, ceu porum tandem Bethlehemiticæ domus incredibili suo cum gaudio attingit. Vbi eum per superiorem vocato medico, nihil prætermitteretur, quo refocillari æger reficique posset; frustra, inquit ille, ista: iam enim de vita hic finienda præmonuit me Dei parens; eademque breui cum filio, & Angelis adierit ad immortales me sedes deportatura. Itaque sapius exomologesi factā, Sacramentisq; omnibus ritē munitus, duodecimo post ingressum die, mirā suauitate concinens *Alleluia*, omniumque circumstantium animos ad grates Dno reddendas permouens animam Deo reddidit.

P. IACOBVS
GORDONVS
HUNTSEVS.

Scotus Parisijs: 6. Ap. 1620. æt. 77. Soc. 57.

Fides.

Regio in Scotia sanguini illigatā strupe ortus per ipsos 50. ferē annos docuit Philosophiam, Theologiam moralem, Scholasticam, controuersam; linguam sanctam. Fuit Nuntius Apostolicus in Hibernia. In

Anglia, & Scotia multa, & carceres quoque perpessus euasit mortem, quod se regij sanguinis reuerentiæ id debere dicerent Scoti. Ingentia itinera pedes confecit. Imperijs non precibus, & securā libertate secum à Superioribus agi volebat. In omni verbo, & gestu ita se componebat, vt mirabile illud elogium sit consecutus: In illo nihil vnquam vlli displicuisse. Putant gemina Societati quotidie consueta examina ab illo nunquam ommissa, quicquid itinerum exantlarit. Mandē vnā horā reliquos anteuertebat surgendo, pietatis, ac temporis lucrandi causā.

Obed.

Exam.

B. ALBERTVS
CHANOUULSKI.

Hic viro magni felicesque pro fide orthodoxa suscepti labores nomen Apostolici perperere. Literæ, Collegij Clatouiensis autorem vocant, & vitam testantur aliquando flammam pulchris radijs illius; capiti circumfusam. Virtutes eius potissimā fūere, zelus, candida charitas, obedientia singularis ad nūtum omnem.

Bohemus Clatouie: 16 April. 1641. æt. 62. Soc. 42. Benef. Flamma celestis.

Angli Eborac April. æt. Soc.

Fides.

P. IOANNES
HERENNIUS.

Inter præcipuos qui de Prouincia Flandrobeltica optimè sunt meriti viros censetur Ioannes, plusquam decennio Prouinciæ illi Præpositus. Per ipsos 30. annos tota illi cœna fuere duo oua, quæ sorbebat. Eas temporis partiēulas, quas in hora orandi tuendi necessitas auferebat, postea supplebat, ne quid deesset illi tempori vndeque implendo. Quotidie vesperi sanctissimum Sacramentum adiebat, & ibi tria exequabatur. i. contritionis actum concipere intentius nitabatur.

Belga Indolis 16. April. 1641. æt. 84. Soc. 61. Mortif.

Oratio.

Vesperis.

Euch.

Oratio.

Fides.

barur. 2. Preces fundebat, quibus lucraretur indulgentias stationum. 3. Particulariter pro ijs orabat, qui in Templo nostro sepulti sunt. Omnes amore quodam reuerentiæ simillimo

prosequebatur. Infulis & illa moles Collegij, & in subsidium egenorum mons pietatis gratuitus, illo aduicente surrexere.

Charitas.

XVII. DIE APRILIS.

P. HENRICVS
WALPOLVS.

Anglus.
Eboraci. 17.
April. 1595.
ætat. 36.
Soc. 111.

ADhuc adolescens cum esset, viginti hæreticos orthodoxis lucrificavit ad Societatem exemplo suo vnum suum consobrinum, & tres germanos suos pellexit. Anno 1593. 4. Decembris, captus, Eboraci iudicibus prodidit se quis esset; scripto quoque porrecto testatus, se fidei causam in Angliam reuertisse. Adiecit in eodem commentariolo controuersa quædam; & paræneticam de fide Catholica amplectendam; oblatam etiam ab amicis occasionem è carcere fugiendi fortiter aspernatus. In Londinensem carcerem compactus. 25. Febr. anno 1594. fame, siti, frigore pessimè habitus. & 14. vicibus quæstioni subiectus est, vnde à morte repertum est, vtrumque pollicem tunc illi fuisse auulsunt. In loco vbi orabat, super murum descripsit nouem choros Angelorum; & his imminens *MARIA* Matris Dei, ac super hanc *IESV*, super omnia denique Dei nomen Hebraicè, Græcè, Latinè. Eboracum retractus, in carcere noctu ferè orabat, donec fessum somnus breuis opprimeret. Ibidem pangere illi otium & animus fuit pia quædam carmina materno idiomate scitè ac eleganter. Ita disputauit, vt omnes in stuporem adduxerit; fons etiam sapientiæ à quopiam appellatus, 13. Aprilis catenis grauis in-

ter reos iudicibus sistitur. Summa obiectorum erat, quòd d. Sacerdos, quòd alios ad Papæ fidem accersat, vt alij Sacerdotes, quòd in Angliam venerit orthodoxæ religionis proferendæ causam; eòque pronuntiatus est læsæ maiestatis reus, duodecimuiris nequicquam suadentibus, vt se patriæ legibus accommodet. Patri suo scriptam iam damnatus; vt excubitoribus suis certam pecuniæ summam donet. Quasum illi etiam extremis vitæ horis, vt Reginæ voluntati obsecundet in in agnoscendo atque testando eius primatu Ecclesiastico. Renuit, & respondit; id esse contra diuinas leges. Ergò datam omnibus veniã, Catholicos vt pro veræ fidei lumine alijs impetrando Deum orent hortatus, *Pater noster* clarè dixit; & *ANNA MARIA* exorsus necdum finierat, cum de scalis deturbatus, strangulatus, fune præciso deiectus, quadrifariam sectus est; ad atrox innoxij viri spectaculum lachrymatis facilè bis millenis.

Charitas.

Mort.

B.V.

P. GEORGIVS
FEDERVS.

MAthesis peritiã insigni, & charitate memorabilis fuit P. Georgius. Quæ in ætatem futuram profutura illo aduicente sint facta, sic habent annua; Memorabile habetur, quòd Orphanotrophium apud Monacenses condere primum; post etiam impensis amplioribus locupletate in-

Germanus
Monachij.
17. Apr. 1609.

Zelus.

D d 3. stitit.